

Arrest

nr. 94 523 van 2 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst van 14 augustus 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 september 2012 met refertenummer 21134.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PEETERS die loco advocaat B. PIEDFORT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 18 juli 2012 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 13 augustus 2012 word verzoeker gehoord door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 14 augustus 2012 wordt de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst genomen. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“A. Feitenrelaas

U bent een Roma afkomstig uit Gostivar en u beschikt over de Macedonische nationaliteit. In mei 2012 kreeg u hartproblemen en u diende een spoedoperatie te ondergaan. Om de operatie te betalen leende u 2000 euro van een buurman van etnisch Albanese afkomst, Muzo genaamd. Na 20 dagen kwam hij het geld teruggeisen. U mocht echter niet werken en zodoende kon u het geld niet meteen terugbetalen. Hij begon jullie lastig te vallen. Hij bedreigde u met de dood en dreigde ermee uw kinderen te ontvoeren. Daarom liet u ook uw dochter niet meer naar school gaan. U kreeg een maand de tijd om 3000 euro terug te geven. U ging voor de bedreigingen driemaal naar de politie. De politie luisterde naar uw verhaal maar maakte geen notities. Ze beloofden om bij jullie thuis langs te komen maar dit gebeurde nooit. U kreeg uiteindelijk een ultimatum van 10 dagen om het geld terug te betalen. In deze periode zijn jullie omwille van uw angst gevlucht. U verliet Macedonië per bus op 15 juli 2012. Op 18 juli 2012 vroeg u asiel aan in België. U beschikt over uw Macedonisch paspoort, de paspoorten van uw kinderen en uw huwelijksakte.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonst dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de door u geschetste problemen met uw schuldeiser van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, pp. 2-3). Deze problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw (veiligheids)problemen met uw schuldeiser geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst heeft u persoonlijk nooit concrete problemen gekend met de Macedonische autoriteiten (CGVS p. 6). Voorts moet worden vastgesteld dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen aflegden met betrekking tot het aantal keren dat u naar de politie bent gegaan om uw problemen te melden. In tegenstelling tot wat u verklaarde, met name dat u driemaal naar de politie stapte (CGVS, p. 3), verklaarde uw echtgenoot dat jullie samen één keer naar de politie gingen (CGVS, p. 4). Dergelijke tegenstrijdigheid brengt uw geloofwaardigheid met betrekking tot de door u gezochte bescherming bij uw nationale autoriteiten ernstig in het gedrang. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen enkel uw probleem hebt gemeld maar geen officiële klacht hebt neergelegd tegen uw buurman die u bedreigde. Uw uitleg dat u angst had om dit te doen, is geenszins afdoende voor uw nalaten (CGVS, p. 4). Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om ernstiger problemen te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van bestaande problemen, kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er kan dus niet besloten worden tot een onwil van de kant van de Macedonische autoriteiten om u hulp of bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat er in Macedonië geen

systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Macedonische autoriteiten plaatsvinden. De Macedonische autoriteiten en de Macedonische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Ze bevestigen uitsluitend de identiteitsgegevens en nationaliteit van u en uw kinderen, welke niet worden betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1.1. Bij voorliggend verzoekschrift worden als verzoekende partij de heer F.S. en mevrouw P.S. aangeduid en wordt om een kosteloze rechtspleging gevraagd.

De Raad stelt vast dat op 4 september 2012 bij aangetekende brief de verzoekende partij wordt verzocht om binnen de acht dagen Pro Deo stukken bij te brengen voor mevrouw P.S. Aangezien mevrouw P.S. geen bewijskrachtige documenten heeft voorgelegd die aantonen dat zij het voordeel van pro deo geniet, wordt op 25 september 2012 aan haar bij aangetekende brief een beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht verzonden.

Op 26 september 2012 antwoordt de advocaat van verzoekende partij *betreffende de heer F.S.* dat uit zijn schrijven blijkt dat hij het voordeel van kosteloze rechtsbijstand geniet en dat *de heer F.S.* bijgevolg geen rolrecht verschuldigd is.

De Raad stelt vast dat dat mevrouw P.S. nog altijd geen bewijskrachtige documenten heeft voorgelegd die aantonen dat zij *persoonlijk* het voordeel van pro deo geniet. Gezien de ontstentenis van betaling van het door haar verschuldigd rolrecht, wordt mevrouw P.S. bij gewone brief op de hoogte gesteld dat haar beroep niet op de rol wordt geplaatst.

Het beroep wordt geacht niet te zijn ingediend ten aanzien van mevrouw P.S..

2.2.1. In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker aan de Raad om hem de hoedanigheid van vluchteling minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2.2. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De Raad treedt in onderhavige betwisting op als annulatierechter conform het gestelde in artikel 39/2, §1, laatste lid juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 bedoelde beslissingen enkel het in § 2 bepaalde annulatieberoep open.

§ 2

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”

2.2.3. Verzoeker kan dan ook niet op ontvankelijke wijze vragen om de bestreden beslissing te hervormen in de zin van artikel 39/2, §1, 1° van de Vreemdelingenwet.

3. Over de rechtspleging

3.1. Artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet, schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 24 oktober 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 31 oktober 2012.

4. Onderzoek van het beroep

4.1.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in artikel 62 van de vreemdelingenwet, alsook in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van de zorgvuldigheidsplicht en schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoeker meent dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

4.1.2. De Raad merkt op dat tegelijk de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht aanvoeren niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd betekent dit dat wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, de verzoekende partij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden (RvS 19 september 2001, nr. 98 937). Bovendien blijkt duidelijk uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en bespreekt, derwijze dat aan het normdoel van de formele motiveringsplicht vervat in de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet is voldaan.

4.1.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

4.1.4. De Raad wijst erop dat de wetgever in een specifieke procedure heeft voorzien met name, de niet in overwegingname van de asielaanvraag met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit landen die

zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, B.S. 1 juni 2012 (hierna: KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd. In het verslag aan de koning van voormeld koninklijk besluit wordt vermeld dat de minister, bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een *“goed onderbouwd advies (heeft) gevraagd over welke landen op de lijst dienen te worden geplaatst”*. Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat de beoordeling of een land een veilig land van herkomst is, dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties. In casu blijkt uit de landinformatie over Macedonië (FYROM), toegevoegd aan het administratief dossier, dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met verschillende informatiebronnen, inclusief mensenrechtenrapporten bij de beoordeling of Macedonië een veilig land van herkomst is.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing: *“Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geenzwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.”*

Aangezien Macedonië een veilig land van herkomst is, kan de asielaanvraag enkel in overweging worden genomen indien verzoeker duidelijk aantoont dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Het vermoeden geldt dat er in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.: *“Het komt toe aan de asielzoeker om substantiële redenen op te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. (...) Slechts indien, ná individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.” (Parl.St., 2011-2012, DOC 53 1825/003, p. 7).*

4.1.5. Verzoeker betwist dat Macedonië een veilig land is, en stelt dat de situatie dermate ernstig en gewelddadig is. Verzoeker stelt dat de multiculturele samenstelling van Macedonië leidt tot haat en geweld. Verzoeker brengt drie artikels bij om aan te tonen dat de situatie in Macedonië ernstig is. Hij betwist tevens dat zijn problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn. Zijn problemen hebben wel degelijk een etnische origine. Hij stelt dat indien hij geen Roma was, hij niet zou gediscrimineerd zijn door zijn Albanese buurman en hij meer tijd zou hebben gekregen om hem terug te betalen. Vervolgens stelt hij dat een gedwongen terugkeer zijn echtgenote de kans zou ontnemen om haar procedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te doorlopen. Hij stelt niet meer terug te kunnen naar Macedonië omdat zij niet beschikken over een verblijfplaats, financiële middelen om in hun onderhoud te voorzien, zij geen beroep kunnen doen op hulp van vrienden of familie en dat zij opnieuw zullen gediscrimineerd worden.

4.1.6. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het relaas van verzoeker aan een grondig onderzoek heeft onderworpen. Uit nazicht van het administratief dossier – en meer bepaald de gehoorverslagen van verzoeker en zijn echtgenote – blijkt vooreerst dat zij zich baseren op een vrees voor iemand van wie zij geld ontleenden en zij dit niet konden terugbetalen waarna zij bedreigingen ontvingen van deze persoon. In tegenstelling tot wat verzoeker thans voorhoudt blijkt uit hun verklaringen geenszins dat hun problemen etnisch geïnspireerd zijn. Immers blijkt uit verzoeker en zijn echtgenote hun verklaringen dat hun buur hen geld leende en dat het ging om een soort vriendendienst. De commissaris-generaal oordeelde dan ook kennelijk redelijk dat: *“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de door u geschetste problemen met uw schuldeiser van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, pp. 2-3). Deze problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de*

Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.” De Raad stelt voorts vast dat verzoeker en zijn echtgenote zich inderdaad tegenspraken wat betreft het aantal keren dat zij zich tot de Macedonische politie gewend hebben om hun problemen aan te kaarten zodat de commissaris-generaal tot het kennelijke redelijke besluit komt dat dit de geloofwaardigheid van de door hen gezochte nationale bescherming ernstig in het gedrang brengt. Bovendien blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote ook nooit officieel klacht hebben ingediend zodat het evenmin kennelijk onredelijk is dat de commissaris-generaal stelt: *“Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen enkel uw probleem hebt gemeld maar geen officiële klacht hebt neergelegd tegen uw buurman die u bedreigde. Uw uitleg dat u angst had om dit te doen, is geenszins afdoende voor uw nalaten (CGVS, p. 4). Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om ernstiger problemen te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van bestaande problemen, kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er kan dus niet besloten worden tot een onwil van de kant van de Macedonische autoriteiten om u hulp of bescherming te bieden.”* Verzoeker laat deze motieven onbetwist.

Verder blijkt dat de commissaris-generaal de situatie van Roma in Macedonië heeft onderzocht. De verwerende partij baseert zich hierbij op objectieve bronnen, die zijn opgenomen in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat de Macedonische autoriteiten en politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Ook zijn er meerdere mechanismen, die toegankelijk zijn voor Roma, om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid heeft ook stappen ondernomen om geweld en discriminatie ten aanzien van minderheden te bestrijden. Ook blijkt dat er belangrijke verbeteringen zijn binnen de politie, met name de etnische samenstelling van het politiekorps, een interne controleafdeling om politiecorruptie en mensenrechtenschendingen te onderzoeken en tenslotte de implementatie van de politiewet van 2007. Verzoeker brengt drie internetartikelen aan om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De Raad stelt evenwel vast dat de internetartikelen “Etnische onlusten in Macedonië” en “Macedonië – het nieuwe Kosovo?” en “Multicultigeweld in Macedonië” slechts algemeen betrekking hebben op het feit dat er zich etnische incidenten voordoen in Macedonië doch hieruit blijkt geenszins dat de Macedonische autoriteiten en politie geen of onvoldoende bescherming bieden aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine in geval van eventuele (veiligheids)problemen. Verzoeker laat na deze uiterst algemene informatie op zijn eigen zaak te betrekken. Deze artikelen kunnen derhalve niet de informatie van de verwerende partij, die gebaseerd is op verschillende gouvernementele en niet-gouvernementele bronnen, weerleggen.

4.1.7. Het bloot betoog van verzoeker waar hij nog sociaal-economische redenen aanhaalt waardoor een terugkeer naar Macedonië onmogelijk zou zijn, kan evenmin afbreuk doen aan de omstandige en op objectieve bronnen gebaseerde motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met alle door de verzoeker aangevoerde problemen om aan te tonen dat een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in geval van terugkeer naar Macedonië. Waar verzoeker voorts nog stelt dat een gedwongen terugkeer zijn echtgenote de kans zou ontnemen om haar procedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te doorlopen, wijst de Raad er nog op dat – los van de vaststelling dat dergelijke procedure geen uitstaans met nog invloed heeft op een asielaanvraag - de bestreden beslissing een weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag betreft, die geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

4.1.8. Verzoekende partij, die afkomstig is van een veilig land van herkomst, kan met het gevoerde betoog niet aantonen dat de bestreden beslissing artikel 3 EVRM schendt. De bestreden beslissing bevat daarenboven geen verwijderingsmaatregel. Wegens het gebrek aan een verwijderingsmaatregel is een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.574).

4.1.9. Verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat de commissaris-generaal bij zijn beoordeling is uitgegaan van een verkeerde feitenvinding of nog, dat hij tot het kennelijk onredelijk besluit is gekomen de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging te nemen.

4.1.10. Het eerste middel is ongegrond.

4.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM.

Hij betoogt dat een gedwongen terugkeer en het bevel om het grondgebied te verlaten het hem onmogelijk zou maken een nieuw leven op te bouwen in België.

4.2.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De Raad wijst er nogmaals op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt zodat verzoekers betoog grondslag mist.

4.2.3. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend en dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER